בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"
יום א', כ"ב בטבת תשס"ט (18 בינואר)
עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שמות

"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיְמָה..." [שמות א' 1]

לפני מספר חודשים, באחד ה"משחקים" בסדנא שבה השתתפתי, ביקשו מאיתנו להיערך בתור, בו קצה אחד מהווה מוקד לאלה שאינם אוהבים את שמותיהם (הפרטיים) שלהם, ואילו בקצה השני יעמדו אלה שכן אוהבים את השם שלהם. וכל אחד, לפי המידה בה הוא מרגיש שייכות/חיבור לשמו, ימצא את מקומו בנקודה זו או אחרת לאורך השורה. ציפיתי שכולם – קבוצה של כ-50 איש – יצטופפו סביב קצה אחד של השורה – זה שאוהב את שמו. מה גודל הפלא שחוויתי כאשר התפרסה לעיניי שורה שלמה, מקצה לקצה, של כל הנוכחים!

לומר את האמת – הרגשתי, כהורה, מעין סטירת לחי. על-אף שלחלק מבנינו בחירת השם שלנו היתה "ידועה" מראש – על שם אחד הסבים שלנו – למרות זאת, גם לאלה כפי לכל הילדים שזכינו להם, הקדשנו והשקענו מאמץ למצוא את הבחירה הנכונה. אומר דוד המלך בתהלים: "מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא." [שם קמ"ז 4] כאשר אנחנו מסתכלים אל השמיים, אנחנו רואים כוכבים, ללא שמות. רק מקבצים מסויימים, שלכאורה תופסים צורה מסויימת, מקבלים מאיתנו שמות. וזה אולי בעיקר כיוון שכל אלה נמצאים במחזוריות בחלק השמיים שאנו רואים כל חודש. אך בעיני בורא העולם, יש שֵׁם לכל כוכב וכוכב, כי הוא בורא אותם. הם כ"ילדים" שה' מראה אליהם יחס – הוא מעניק להם שמות, כי הם חשובים בעיניו – כל כוכב לפי התפקיד הסגולי שלו בבריאת העולם.

וכן, יש הרבה כוכבים אחרים, וקבוצות כוכבים, שנושאים שמות. אך מי מכיר את השמות הללו? רק אלה שמבקשים להראות להם יחס – האסטרונומים ואחרים שעוסקים במדע התכונה. כי השם הוא כלי של יחס, של חיבור. אחד המעשים הראשונים שאנו זוכים לעשותו לאחר לידת האהובים לנו הוא נתינת שם. מעשה שכולו אהבה!

בנסיון לעודד תלמידים לכתוב דברים במחברות שלהם, אני מזכיר להם ששורש המילה "מחברת" – ח'ב'ר – מלמד שזה דבר שבו רושמים דברים, כדי שניזכר בדברים שנלמדו, שמשאירים עליהם רושם. אך לא זו בלבד, אלא שיש משמעות נוספת לשורש זה – להתחבר. עצם השימוש במחברת מראה שהם מתחברים לחומר הנלמד, וכן למורה שמלמד אותם. המחברת אם כן, היא מעין כלי חיבור המחבר בין התלמיד לבין המורה לבין החומר שנלמד.

וכן השם מהווה גם הוא כלי חיבור כזה – בין הילד הנולד, לבין ההורה המוליד. וכאשר אנו מעניקים לבנינו שם, אנחנו מראים לו כי נפשו קשורה בנפשינו. מלמדינו חז"ל שבני ישראל שמרו על שמותיהם העבריים לאורך כל הגלות במצרים, וזו היתה אחת הסיבות שזכו לגאולה, בבחינת "... דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון..." [**אבות** פרק ג' משנה א']

יהי רצון שבזכות מסירות הנפש ששליחינו מפגינים ביתר עוז במערכה הנוכחית הן בחבל עזה והן מחוצה לו, נזכה כל בית ישראל לעליה גשמית כרוחנית מהצרות הפוקדות אותנו.

"לְדָוִד מִזְמוֹר לַה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, **ולשלומם של כל חיילי צה"ל**